

34) III. B. 7. Til Oprettelse og Drift af en dansk biologisk Station foreslaas en Bevilling af 42,000 Kr., hvoraf 34,000 Kr. ville medgaa til Stationens Oprettelse, og 8,610 ere beregnede som aarlig Udgift ved Stationens Drift. Udvalget har herom modtaget følgende nærmere Oplysninger:

Afskrift.

Universitetets Zoologiske Museum. Kjøbenhavn, den 18de April 1888.

Indenrigsministeriets Konsulent i Fiskerisager har meddelt mig, at det er hans Hensigt at indgive til Ministeriet et Forslag om Indretningen af en „biologisk Station“ til Tilveicbringelser af Sagttagelser og Undersøgelser til Fiskerivæsenets Fremme, og han har tillige udtalt det Ønske, at jeg vilde udtale mine Tanker om denne Plan, for at han kunde vedlægge sit Forslag min Betænkning.

Da Indenrigsministeriet i sin Tid (1873) anmodede mig om at indtræde i det Fiskeri-Udvalg, som skulde forberede det nu afsluttede Lovgivningsarbejde, gjorde jeg strax opmærksom paa, at den zoologiske Videnskab ingenlunde sad inde med den Kundskab og de Oplysninger, som egentlig udtrævedes for at grundlægge en virkelig rationel, videnskabelig begrundet Fiskeri-Lovgivning. Heller ikke har jeg under de Forhandlinger, der forberedte eller efterfulgte Udvalgets Lovarbejde*), undladt at fremhæve, at den manglende Kundskab ikke lod sig bringe tilveie i en Haandevending, men vilde koste baade Tid og Penge. Man maatte derfor foreløbig lade sig nøie med de formentlige Erfaringer, som forelaa, med et Skjøn om, hvad der kunde være fornuftigt og rimeligt. Bagefter maatte man da søge at bøde paa, hvad der manglede, ved at tilveiebringe de videnskabelige Kjendsgjerninger og paalidelige Erfaringer, som til enhver Tid kunne staaes. I de mellemliggende Aar er der stet Fremstridt paa flere Punkter, men der er langt frem endnu. Man er ved de af Ministeriet fremmede Undersøgelser af vore Vandets kommet nærmere til en paalidelig Kundskab om deres Dyreliv og om dettes Fordeling efter Dybde og Havbund osv. Jeg skal fremhæve nogle af de Spørgsmaal, som endnu staa tilbage.

1. Lovgivningen har efter Skjøn fastsat en Minimums-Størrelse for den salgbare Fisk. Det bør, gennem Sagttagelser Aar efter Aar og paa saa mange Steder som muligt, nøie prøves, hvorvidt man har truffet det rette, og om ikke Bestemmelsen bør yderligere lempes paa de forskjellige Steder, fordi Fisken kan blive kjønsmoden med forskjellig Størrelse i de forskjellige Vand.
2. Spørgsmaalet om, hvilken Stade visse Fiskeredskaber muligen gjøre, vil kunne afgjøres ved skarpt og omhyggelig naturkyndig Sagttagelse af Fiskeriet i Nærheden af den eventuelle „Station“. Angivelser om disse Forhold af Ikke-Naturkyndige, hvor paalidelige og sandhedskjærlige de end monne være, have ingen Værdi; fordi slige Folk ere voldgivne de forkerteste Forestillinger om, hvad der f. Ex. er Fiskerogn eller ikke er det.
3. Naar „Stationen“ med Lars Møllekrum vender tilbage til det samme Vand, vil den have Leilighed til at prøve, om Udbyttet af Fiskeriet i Møllekrumtiden er gaaet tilbage, og til at søge oplyst, hvad Grunden dertil kan være.

*) Jfr. Beretning til Indenrigsministeriet om Fiskeri-Kommissionens sidste Samling, XI. Naturvidenskabelige Undersøgelser til Fiskeriets Larv. Afskrift i Aarskrift for Fiskeri, II. Bind S. 387. (1886).